

trak han sig tilbage til New Haven i Connecticut og indrettede sig der et lille Trykkeri, hvor han med egne Hænder satte og trykte adskillige Smaabøger, til Dels skrevne af ham selv; de høre til de allerrareste Ting for Samlere af sligt. Her forberedte han sit store Værk: *The Masters of Wood-Engraving*, der udkom i London 1889. En af hans Biografer paastaar, at han selv har sat og trykt det i nogle ganske faa Eksemplarer (230 Sider Folio) i sit eget Trykkeri, og at et af disse sendtes som Manuskript til London. Trods mange sære og næppe ganske holdbare Domme er denne Bog det vægtigste Bidrag til Træskærerkunstens Historie — naturligvis særlig det engelske Træsniets Historie —, der endnu foreligger. — En Slægtning og Kollega af ham, *Henry Linton*, er død i 1899. Ogsaa fra hans Haand foreligger mange smukke Arbejder. Han arbejdede i mange Aar i Paris og hørte til den Kreds af Xylografer, der indførte den moderne engelske Teknik i Frankrig. Han var en meget dygtig Træskærer, men kan ikke staa Maal med sin store Navne, der med Rette nød Anseelse som en Heros inden for den engelske Træskærerkunsts Omraade.

BERNARD QUARITCH

den berømte tyskfødte Antikvar-Boghandler i Londons Piccadilly, er død 18. December 1899, noget over 80 Aar gammel. Enhver, der blot har vekslet et Par Forretningsbreve med ham, vil have faaet et kraftigt Indtryk af Mandens koleriske Temperament. Han udtrykte sig i korte, præcise Sætninger og understregede kraftigt, naar han mente, at han gjorde En et godt Tilbud. Besøgte man hans udvendig temmelig uanseelige Lokaler i Piccadilly og traf den undersætsige og iltre Herre hjemme, saa man snart, at Manden svarede ganske til Brevformen. Meddelelsen har en Morgenstund overværet hans Ankomst til Forretningen og hørt, hvor hæftigt og støjende han uddelte Irettesættelser og Ordre til sit af ældre Folk bestaaende Personale, for derefter at indlede en flygtig og ikke alt for høflig Samtale med den enlige Kunde. Denne førte dog — trods beskedne Indkøb — til en Invitation oven paa for at se nogle af Firmaets sjældneste Skatte under Vejledning af en ældre Medhjælper. Og hvilke Herligheder husedes ikke hos Quaritch; hvilke kostbare Sjældenheder af Bøger og Bind ere ikke gaaede gennem hans Hænder.

Han kaldtes med Rette Antikvarernes Konge, og *The Athenæum* siger ved hans Død, at fra den Dag han flyttede sin ganske smaat begyndte Forretning til Piccadilly, var det hans Livs Ærgerrighed at blive den første Antikvar-Boghandler i Verden. Han naaede Maalet og var i mange Aar den største Køber af kostbare Bogsamlinger, ofte til svimlende Priser. Han var mægtig nok til at kunne bestemme Priserne paa næsten alle Bogskatte. *Athenæum* betvivler, at hans Lærdom som Boghandler var synderlig stor, og tror ikke, han selv havde personlig Glæde af skønt og ædelt Bogarbejde, men hans Katalogers Fortræffelighed ydes den største Anerkendelse, ligesom han roses for den rimelige Fortjeneste, han — trods sit Ry for Dyrhed — i Regelen nøjedes med.

F. H.